

PALABRA DE VIDA

Junio 2026

«Ide e proclamade que o Reino dos Ceos está cerca. [...] Gratis recibíste-lo; dádeo gratis» (Mt 10, 7-8).

Neste capítulo do Evanxeo de Mateo, os apóstolos acaban de ser elixidos por Xesús, que os chama polo seu nome e confírelles poderes especiais sobre os espíritos impuros para expulsalos, e o don de curar toda enfermidade e discapacidade. Xesús dálles instrucións sobre onde e como desenvolver a súa misión inicial. A mensaxe que deben anunciar é clara: «O Reino dos Ceos está cerca» (Mt 10, 7).

A indicación de *ir e proclamar* a mensaxe encomendada subliña, por unha banda, que o verdadeiro discípulo é ante todo un predicador da proximidade, e por outra, que o modo que teñen de camiñar xuntos debe ser anuncio. De feito, no Evanxeo de Xoan, despois de entregarlles o mandamento novo, Xesús afirma: «Nisto coñecerán todos que sodes discípulos meus: se vos tedes amor os uns aos outros» (Jn 13, 35).

«Ide e proclamade que o Reino dos Ceos está cerca. [...] Gratis recibíste-lo; dádeo gratis».

O *Reino dos Ceos* é o núcleo do anuncio de Xesús. A expresión afín *Reino de Dios* usábase no Antigo Testamento para indicar o señorío, o goberno e a acción salvífica de Deus sobre a historia humana. El é soberano do mundo e sobre todo da vila de Israel, que esperaba un descendente do rei David que restablece a misión de Israel entre as xentes. No Novo Testamento, o propio Xesús é presentado como descendente de David e por tanto rei. A diferenza dun reino temporal, o *Reino dos Ceos* é un reino de paz e de xustiza, no que se coida dos pobres, no que rexen o perdón e a reconciliación e que levará vida e luz a todas as nacións. Trátase dun reino que xa comezou no mundo e no corazón das persoas, pero que se realizará completamente cando Xesús regrese.

«Ide e proclamade que o Reino dos Ceos está cerca. [...] Gratis recibíste-lo; dádeo gratis».

Xesús anuncia que o Reino está cerca no tempo, é inminente. Polas súas parábolas, como a do gran de mostaza ou a do fermento que fai crecer toda a masa, enténdese que aquel actúa de xeito misterioso e humilde pero tenaz e ao longo do tempo. Preto ten tamén un sentido espacial. Cando os discípulos, que levan a presenza do espírito de Xesús, achéganse camiñando, o Reino de Deus achégase. E cando, no Evanxeo de Marcos, Xesús dille ao escriba «Non estás lonxe do Reino de Deus» (Mc 12, 34), é probable que non só quixese dicir «Empezaches a entender», senón tamén «Non estás lonxe de min».

«Ide e proclamade que o Reino dos Ceos está cerca. [...] Gratis recibíste-lo; dádeo gratis».

Gratis traduce un termo que no orixinal grego significa *como agasallo*. O cal subliña que todo o que os apóstolos recibiron non se lles deu porque o merezan. A fonte é a xenerosidade de Deus e o feito de que fosen elixidos para unha misión en concreto.

Escribe Chiara Lubich: «O Reino de Deus hai que acollelo. É un don que Deus che fai. De feito, non hai esforzo humano, intento ascético, estudo ou investigación intelectual que che poida axudar a entrar no Reino de Deus. É o mesmo Deus quen vén ao teu encontro, quen se revela coa súa luz ou tócate coa súa graza. E non hai ningún mérito do que te poidas vanagloriar ou no que poidas apoiarte para ter dereito a semellante don de Dios. O Reino ofréceseche gratuitamente»¹.

Ao acollelo, tamén hoxe estamos chamados a continuar a tarefa que Xesús encomendou aos apóstolos: proclamar coa palabra e cos feitos a proximidade do Reino, anunciar xuntos a cada ser humano unha mensaxe de esperanza: neste mundo tan aflixido e incerto, Dios ámao inmensamente e ámanos a todos inmensamente.

Augusto Parody Reyes e o equipo da Palabra de Vida

¹ C. Lubich, Palabra de vida, outubro de 1979: en Ead., *Palabras de Vida/1 (1943-1990)* (ed. F. Ciardi), Ciudad Nueva, Madrid 2020, p. 155.